

لەنیوه شهوێكدا به بێ دەنگی سه‌ری خۆم هه‌ڵده‌گرم

شارا

به‌شی به‌كهم

نانبدر ده‌مانه‌وه، له‌و سه‌رو به‌نده‌دا پیاویکی به‌ته‌منی خاوه‌ن ژن ها‌ته خوازبێنیم، خوا هه‌لتاگری دایک و باوک به‌ر له‌ من ره‌تیان کرده‌وه. ئه‌و گه‌نجه‌ کاتی زانی خوازبێنیم ها‌توه، ئاگری تێبه‌ربوو، چه‌جمانی لێ هه‌لگیرابوو، ده‌ها‌ته‌ کارگه‌ و سه‌ردانی ده‌کردم، ئیواران به‌ ده‌وری ما‌لمان دا ده‌سه‌ورا‌یه‌وه. کورد گوته‌نی وا‌زی نه‌ده‌هینا. ناچار لای دایکم باس‌م کرد، دایکم بریاره‌که‌ی بۆ خۆم گ‌زایه‌وه. من نه‌مه‌ده‌توانی شووی پێ بکه‌م، به‌لام نه‌شمده‌وتێرا به‌ ره‌قی سه‌می له‌گه‌ل دا

بکه‌م، ده‌ترسام خاوه‌ن کارگه‌ ده‌رم بکات و نان برای ببین. باوکم پیر بوو، به‌لام په‌رۆشی بنه‌ماله‌که‌ی بوو، به‌رده‌وام ئامۆژگاری ده‌کردین، ئه‌و ئاگای له‌وه نه‌بوو که‌ گه‌نجه‌که‌ ته‌نگی پێهه‌لچێبوم، به‌لام چونکه‌ ئه‌منیش گه‌نج بووم، ئیدی جار چاره‌ بانگی ده‌کردم و رێنۆینی ده‌کردم. ده‌یویست ژیرانه‌ ره‌فتار بکه‌م و پارێزگاری له‌ شه‌ره‌ف و ناموسی بنه‌ماله‌ دا بکه‌م. سه‌ره‌نجام کاتی زانیان له‌گه‌لی رێک ناکه‌وم، ده‌ریان کردم. ئیدی جاریکی دیکه‌ش که‌وتیه‌وه زگ گو‌شین.

هه‌روگی زبانه

روژ دوا‌ی روژ په‌رێـشانتر ده‌بووین، که‌سه‌یکمان نه‌بوو بژێوی ما‌له‌وه له‌ نه‌سه‌تۆ بگری. دایک پیر و باوک پیر، من و دوو خوشکی بچووک شه‌وانه‌ له‌ برسانا زگی خۆمان ده‌گوشی، به‌لام که‌ روژ دا‌ده‌ها‌ته‌ هه‌مان تاس و چه‌مام بوو. که‌سه‌یک ئاوری لێ نه‌ده‌داینه‌وه، خۆمه‌کان خۆیان نه‌بوون بوون و توانای شه‌ویان نه‌بوو هاوکاریمان بکه‌ن. من به‌رده‌وام به‌دوا‌ی کاردا ده‌گه‌رام، که‌سه‌یک وه‌ری نه‌ده‌گرتم، زۆر جارن پیاوان مرخی خۆیان لێخۆش ده‌کردم و ده‌یانویست وه‌کو پاروویی چه‌ور قوتم بده‌ن، هه‌ندیک ده‌یانویست ده‌ستی خۆیان به‌من بسه‌رنه‌وه، من چه‌سه‌ره‌تم هه‌ڵده‌کشاو له‌ ده‌ستیان رام ده‌کرد. سه‌ره‌نجام هانام بۆ باره‌گای لایه‌نیک برد، داوام لیکردن وه‌کو ویژه‌ری را‌دیۆ وه‌رمبگرن، به‌لام هه‌ر له‌ پرسگه‌ ره‌تیان کردمه‌وه. کابرای پرسگه‌ به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی: ده‌موچاوی تۆ له‌ ویژه‌ری ناوه‌شیته‌وه؟! زۆرم به‌سه‌ر خۆم دا شکامه‌وه، نالیم من جوانم، به‌لام هینده‌ ناچه‌ز نیم. دواتر ویژه‌ری را‌دیویی چ پێوه‌ندی به‌ ده‌موچا هه‌یه‌،به‌ دلێکی پر له‌ خه‌م به‌رو مال گه‌رامه‌وه، له‌ریگه‌دا چاوم به‌ تابلیژی کارگه‌یه‌کی شیرینی که‌وت، شه‌وکات مۆدیلی کردنه‌وه‌ی کارگه‌ی شیرینی، ساردی، پیلاوو روژ بوو، هه‌ر بابا‌بوو دوکانیکی به‌کری ده‌گرت و کارگه‌یه‌کی بچووکى دا‌ده‌نا. زۆر جارن پیلاوه‌کان له‌سه‌ر بانێ مالا‌ن دا ریز ده‌کران و له‌به‌ر هه‌تاو ده‌بریسکانه‌وه!! بێ سێ و دوو لییان وه‌ژوور که‌وت‌م و سه‌لاوم لیکردن، خاوه‌ن کارگه‌ کابرایکی قه‌له‌وی به‌ته‌مه‌ن بوو. خه‌ریک بوو به‌ چه‌چه‌یه‌که‌م پا‌قلاوه‌کانی له‌ت له‌ت ده‌کرد، به‌ ناسته‌م سه‌ری هه‌لبه‌ری، به‌ لم‌زۆی وه‌لامی دا‌مه‌وه. ده‌تگوت سه‌وا‌ل‌ک‌ر بێزاریان

له‌کن مرۆفی خه‌له‌کی ژن بێجگه‌ له‌وه‌ی په‌یکه‌ له‌ پێویستیه‌کانی پیاو. بۆ تیرکردنی ئاره‌زووه‌کانی هه‌یجی دیکه‌ نییه‌! وا‌ته‌ ژن له‌خۆیدا هه‌یوه‌ ئامانج نییه‌. چونکه‌ ئەم که‌ره‌سته‌یه، ئه‌گه‌ر باش ئاگای لینی نه‌بی و چاودێری نه‌کات. ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌ له‌گه‌زییه‌ تووشی شانکو‌رتیی بکات و عه‌یبیه‌ی به‌یئینه‌ سه‌ر. وا‌ته‌ مێینه‌ هه‌رده‌م خا‌لی لاوا‌زی نێزینه‌کانه‌. به‌لام به‌سه‌ریکی دی ئه‌گه‌ر ژن نه‌بی، پیاو ناتوانی پراکتیزه‌ی نێزیه‌تیی خۆی بکات.

له‌ یاسای خه‌ڵدا ژن به‌شیکه‌ له‌ که‌لوپه‌لی پیاو. یان به‌گشتی ده‌بیته‌ مو‌لکی می‌ردو باب و برا‌کاتی. وا‌ته‌ می‌ ناتوانی تاکایه‌تی و تابه‌ته‌مدنییه‌کانی خۆی به‌گو‌بێزی دلی خۆی تێر بکاو به‌هه‌ند بگری. نێزه‌کان حوکم له‌ورده‌ درشتی ژانی‌دا ده‌کهن. ده‌ک‌ری سه‌رخه‌لیک بلێ: من هه‌زار سه‌ر مه‌رو په‌نجا قه‌نگی برنه‌وه‌ هه‌زار دۆم‌ زه‌وی به‌راووو چوار لاند‌گ‌ر‌ز‌و (سێ ژن‌ام هه‌یه‌! چونکه‌ ژنی‌ده‌ وه‌ک هه‌موو ئه‌و فیه‌گه‌رو کالایانه‌ی له‌سه‌روه‌ ناومه‌هێت‌ان به‌ره‌می هه‌یه‌. وا‌ته‌ شانبه‌شانی پیاو له‌کش‌تو‌کا‌ل و تا‌قه‌ت‌کرد‌نی سه‌روم‌الا‌ت و... هت‌د. به‌ره‌مه‌گانی‌شی بۆ خۆی نین. چونکه‌ ئه‌و ناتوانی ته‌سه‌ر‌و‌قیان پێوه‌بکات به‌لکو ئه‌وه‌ی ژن به‌ره‌می دینی ده‌بیته‌ به‌شیک له‌ ئابووری پیاوه‌که‌ی. بۆیه‌ دیارده‌ی فره‌ژنی، به‌ره‌می ئابووری پیاوی یه‌ هه‌له‌ده‌کشێ.

ده‌ک‌ری بلێن له‌ ج‌فاتی خه‌له‌کید‌ا نیوه‌ نێزه‌که‌ی کۆمه‌ل نیوه‌ مێینه‌که‌ی ده‌چه‌وسینتیه‌وه‌ له‌بواره‌کانی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسی و رووناکی‌پیریدا، به‌ته‌واوی‌ی فری‌داوه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ی می‌ژوو، وا‌ته‌ می‌ ناماده‌بوونیکی کارگه‌ری ئه‌وه‌تۆی نییه‌. به‌م پێیه‌ کۆمه‌لگه‌ی خه‌ل چ‌ه‌ق ده‌به‌ستی؛ چونکه‌ له‌سه‌ر یه‌ک لاق به‌ری‌وه‌ده‌ه‌چن.

ژن وه‌ک له‌ ئابووری خه‌زاندا خاوه‌نی

هه‌چ نییه‌. هه‌چ نه‌خش و بریاریکیشی به‌ده‌ست

نییه‌. وه‌ک پیاوی خه‌له‌کی خه‌یان ده‌لێن:

((پرسی پێیکه‌ به‌لام به‌قه‌سه‌ی مه‌که‌!!)) ئه‌سله‌ن پیاوی خه‌له‌کی له‌لای نه‌نگه‌ له‌کۆرو کۆمه‌لدا ((ناوا)) ی ژنه‌که‌شی به‌یئنی. وه‌ک ئه‌وه‌ی ناوه‌که‌شی هه‌ر عه‌وره‌ت بێ! ئه‌و له‌بریی ئه‌وه‌ی نیوی هاوسه‌ری ژبانی به‌یئنی، وشه‌ی ژنه‌که‌م، خه‌زانه‌که‌م، که‌ی‌په‌نانکه‌م، دایکی منداله‌کان، حورمن ... به‌کار‌دێنن. به‌گشتی

پیاوی خه‌له‌کی، بۆ گو‌زارشت له‌ ره‌گه‌زی

می، وشه‌ی ((زه‌عه‌فه‌)) ی له‌سه‌ر زا‌ره، که‌ به‌ه‌زی هاومالی و هاوئۆلییه‌وه‌ له‌ کلتووری عاره‌به‌وه‌ ئەم ((وشه‌)) یه‌ی بۆ ماوه‌ته‌وه‌و دواتر بوته‌ به‌شیک له‌کتووری پیاوسالاریمان. هه‌میشه‌ پیاو له‌چه‌قدا‌یه‌و می

له‌په‌راویژدا، می بۆ جوانی و سه‌یکس و ته‌ماشاکردنی می‌رده‌که‌یه‌تی و بۆ وه‌چه‌ خسته‌وه‌و تا‌قه‌ت‌کرد‌نی مالا‌ت و ما‌لدارییه‌. بۆ ته‌وه‌نگه‌ری و رستن و چن‌ین و کل نانه‌وه (کۆزه‌گه‌ری) و مه‌شکه‌ و مه‌لان و چ‌یخ و ره‌شمال دروستکردنه‌... ئه‌وه‌تا یه‌ک له‌باری

(وه‌فایی) شاعه‌ریش، (شه‌یرین) ی به‌ ده‌سه‌تپه‌چکی خوری و ته‌شی رسته‌ته‌وه‌ پێ جوان ره‌وا‌یه‌ (شه‌یرین ته‌شی ده‌ریسن!) له‌هه‌موو ئەم کارانه‌ی پێشتر باس‌مان کردن سه‌خت‌تر ئاو‌کێ‌شانه‌، له‌کانی و کار‌یزه‌کانه‌وه‌ بۆ چ‌ین‌شت لی‌لان و خوارنه‌وه‌، به‌ه‌زی (کونده‌) وه‌، ژنان ده‌بی کونده‌ شه‌وا‌کان به‌خه‌ سه‌ر سمت و پش‌تیان و له‌سه‌رچاوه‌ی ئاوه‌که‌وه‌ بیه‌گه‌یئینه‌ خه‌وته‌ یان ما‌له‌کانی‌یان. ئەم کاره‌ هه‌تا هه‌تا بلیسی تا‌قه‌ت‌په‌رو‌کێ‌ته‌و ده‌بیته‌ ه‌زی تووشبوونیان به‌ نه‌خۆشیه‌ی‌کانی پش‌ت. به‌شه‌یکیان هه‌یمان گه‌ن‌ج‌ن گه‌ی‌رو گه‌وی‌ز ده‌بن، ج‌بی باسه‌ پیاو له‌م کاردا هه‌رگ‌یز هاو‌کار‌یان نا‌گه‌ن. چونکه‌ به‌لای پیاوانی خه‌له‌وه‌ ئاو‌کێ‌شان کاریکی ژنانه‌یه‌، ئه‌و پیاوه‌شی به‌ سه‌تل و گۆزه‌و کونده‌ ئاوه‌وه‌ بیه‌ئری ئه‌وا له‌کن کور‌وکالی خه‌ل و گوند ده‌بیته‌ گالته‌جارو با‌به‌تی پ‌زرا‌وب‌ردن و هه‌رچ‌ی ر‌یز هه‌بی نامیئنی.

له‌ماوه‌ی ئەمه‌سالدا (2006) له‌که‌نالی کور‌دسات ت‌ف‌یه‌یه‌وه‌، به‌چاوی خ‌زم فیلمیکی ده‌یکۆمه‌تار‌م له‌مه‌ر ژبانی ره‌وه‌ندی ئەم روژگاره‌ی کور‌دساتنی خ‌زه‌ه‌لا‌ت ب‌ینی. له‌ فیلمه‌دا، که‌ هه‌ر له‌خ‌زه‌ه‌لا‌ت

به‌ره‌مه‌هێنرابوو، خو‌رت‌یک ده‌ستووری روژی زاوا‌یه‌تی، خ‌زی گ‌ز‌ی‌بوو. دایکی (یان خوشک و بر‌اژن...) به‌ هه‌زاربه‌ه‌زاری ک‌ی‌وی‌که‌وه‌ دا‌بووه‌ پ‌یش‌ خ‌زی، هه‌تا که‌یاندیه‌ی چال و با‌ی‌چ‌یک، که‌ به‌فری زستانی را‌بر‌دووی ت‌دا‌می‌اوو. خو‌رت‌ه‌که‌ ک‌ی‌له‌به‌فریکی له‌لامی دا‌به‌ سه‌ر‌پش‌تی دا‌کید‌ا و دی‌سانه‌وه‌ به‌و ئەسه‌مه‌ ترسناکه‌دا دا‌یوه‌ پ‌یش، هه‌تا که‌یاندیه‌یه‌وه‌ ره‌شماله‌که‌یان. ب‌خ‌زی ده‌وری کاروانچی و دایکی رو‌لی بارگ‌یری ده‌بینی.

وێنەی ژاڤاوی ژن له پەندی کوردیدا:

زۆر‌به‌ی پ‌ه‌نده‌کان دان‌را‌وی کورانی خه‌لن؛ بۆیه‌ به‌چا‌که‌ی پیاو شکاونه‌ته‌وه‌، دیاره‌ هه‌ندیکیان تاق‌یک‌راوه‌ ئەزم‌و‌نی ژبان کردوونی به‌پ‌ه‌ند.
ح‌یک‌م‌ت و فه‌لسه‌فه‌یان تێدا‌یه‌ و تاک‌ر نه‌ه‌ش خه‌ل‌ک بر‌وا‌ی پ‌ی‌یان هه‌یه‌. به‌لام هه‌ندیک‌ش‌یان له‌گه‌ل به‌روه‌پ‌یش‌ چ‌و‌نی م‌ی‌ژو‌دا با‌یه‌خی خ‌زیا‌ن له‌ده‌ست داوه‌و ناتوانن له‌گه‌ل ئەمرۆ‌دا ر‌ی‌ب‌گ‌ه‌ن.
پیاو ب‌ۆ به‌ژ‌وه‌ند‌یی تابه‌تی و با‌لاده‌ستی خ‌زی له‌ مال و کۆمه‌لی با‌وک‌سال‌را‌دا و‌تو‌ونی و رو‌یا‌و‌ن.

په‌ند کور‌دیه‌ی سه‌قه‌ته‌که‌ ده‌لی: ((ژن‌یک ده‌وی ژنانه‌، پ‌ی‌سته‌ ب‌کا به‌ه‌ما‌هه‌!!)) یان ((ژن و ما‌لیان و‌تو‌وه‌!!)) وا‌ته‌ ژن گه‌ره‌گه‌ له‌ سنو‌روو چ‌ور‌دیواری ما‌ل‌دا ده‌ستره‌نگ‌ین ب‌ئ‌ی. به‌واتایه‌کی دی کاری ده‌روه‌ ب‌ۆ پیاوو ما‌لداریی ب‌ۆ ژن.. و‌ی‌زای ئه‌وه‌ی ئەم په‌ندانه‌ ده‌ست له‌سه‌ر کاری ژنان دا‌ه‌گ‌رن، جه‌خت‌یش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌کن، که‌ ژن گر‌ید‌را‌وی ما‌له‌وه‌یه‌و سه‌ر‌به‌سه‌تیه‌کی سنو‌رداری پ‌ی ره‌وا‌یه‌. له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ پیاو بۆیه‌ سه‌ردارو سه‌روه‌ره‌ چونکه‌ و‌ی‌زای ئه‌وه‌ی خاوه‌نی ئەسه‌پ و سه‌روم‌الا‌ت و زه‌وییه‌، ده‌شتوانی سامان و دا‌ها‌تی خ‌زیا‌ن له‌ مه‌ترسی تالا‌ن و بر‌ژ‌ی‌اری‌زی..

ئەم په‌نده‌ش، که‌ ده‌لی: ((کو‌ر تالا‌ن گ‌ی‌زه‌وه‌یه‌ و ک‌چ تالا‌ن‌به‌را!!)) ته‌واو ب‌ۆنی خه‌ل و م‌ی‌تره‌لیئ‌ی ره‌شمالی ئه‌وه‌ئ‌ی. وه‌ک چه‌زه‌رتی شه‌یخ مح‌مه‌دی خا‌ل له‌ کت‌ی‌بی په‌ندی پ‌ه‌ش‌ینان‌دا لیک‌یداوه‌ته‌وه‌، مه‌به‌ستی له‌وه‌یه: کو‌ر ب‌ۆ خ‌زی ده‌بات به‌لام ک‌چ ب‌ۆ م‌ی‌زده‌که‌یه‌تی. ج‌گه‌له‌وه‌ی ک‌چ ناتوانی تالا‌نی گل ب‌دا‌ته‌وه‌، ئەم په‌نده‌، جه‌خت‌یش له‌سه‌ر ترش و تالا‌نی وه‌ک په‌یک‌ له‌ ده‌رامه‌ته‌کانی خه‌ل ده‌کات و به‌کاریکی په‌سه‌ندی ده‌زانن. له‌ په‌ندیکی دیکه‌ی خه‌له‌کید‌ا ها‌تووه‌: ((ک‌یری له‌ ده‌رینی خ‌زتا نه‌بی خوا ب‌ی‌ئ‌ری!!))، که‌

ژن له‌دید‌ی خه‌له‌وه‌

حه‌مه‌فر‌یق حه‌سه‌ن

مه‌به‌ستی پ‌ی ئه‌وه‌یه: ک‌چ شایانی ئه‌وه‌ نییه‌ دایک و باب پ‌یوه‌ی با‌زن.

ئ‌یه‌ له‌ زۆر ج‌یدا ب‌ۆ سه‌لماند‌نی را‌ک‌ان‌مان به‌مه‌به‌ر خه‌ل‌دا په‌نامان ب‌ۆ په‌ندی پ‌ه‌ش‌یان بر‌دووه‌، چونکه‌ له‌ ج‌فاتی ب‌ی‌ناسا‌دا، ه‌یز پارسه‌نگی یاسایه‌. ب‌یرت ب‌ئ ئ‌یه‌ باس له‌ج‌فاک‌یک ده‌که‌ین ئ‌ی‌ستاشی له‌گه‌ل‌دا‌یی ک‌یشه‌کان. تا ده‌گه‌نه‌ تاوانی کو‌شتن و بر‌ین له‌ ر‌ی‌گه‌ی خه‌له‌وه‌ چاره‌سه‌ر ده‌ک‌ر‌ین و یاسا له‌ کۆمه‌لگه‌ی خه‌له‌کی وه‌ک کور‌ده‌واریدا م‌ینا . یاسا . ک‌یشه‌یه‌کی په‌کلا‌یی کرد‌ۆ‌ته‌وه‌، له‌ ناستی ئه‌و په‌نده‌دا، که‌ تاق‌یک‌راوه‌ پ‌وخت‌ه‌ ئەزم‌و‌نی خه‌له‌که‌و له‌ ر‌سته‌یه‌کی چ‌ر‌دا دا‌ری‌ژراوه‌، شا‌و راوه‌ستاوه‌و خه‌ل‌ک ملیان له‌ مو‌و بار‌یک‌تره‌ بووه .

((ژن ب‌ی‌باوه‌ر‌یشه‌ و خ‌ۆش‌باوه‌ر‌یشه‌)) وه‌ک شه‌یخی خا‌ل لیک‌یداوه‌ته‌وه‌ به‌و مانایه‌ دئ: زۆر ب‌ی‌باوه‌ره‌ به‌ پیاو، به‌لام زووش ده‌خه‌له‌تی.. هه‌روه‌ها په‌ندیکی دیکه‌ی وه‌ک: ((ژن که‌ نه‌توانی تۆله‌ ب‌ست‌نی، وه‌ک من‌دا‌ل ده‌گری..)) مه‌به‌ستی پ‌ئ ئه‌وه‌یه‌ گ‌ریان چه‌کی ب‌ی‌ده‌سته‌لانا‌نه‌و ژن‌یش ب‌ی‌ده‌سته‌لاته‌، له‌ ته‌نگانه‌دا ته‌نیا گ‌ریانی له‌ده‌ست دئ. ئەم په‌نده‌ش، که‌ ده‌لی: ((ژن یا به‌ هه‌مانه‌یه‌ک پا‌ره، یا به‌ هه‌مانه‌یه‌ک در‌ۆ.)) وه‌ک شه‌یخی خا‌ل لیک‌یداوه‌ته‌وه‌، مه‌به‌ستی پ‌ئ ئه‌وه‌یه: ژن خا‌ل په‌رده‌ی زۆر شووه‌ده‌کات، شه‌نجا یان هه‌مانه‌یه‌ک پار‌دی ب‌ۆ هه‌ل‌پ‌ر‌ژه‌، یاخو‌د هه‌مانه‌یه‌ک در‌ۆ.. به‌لام له‌هه‌مه‌به‌ر ئه‌و پیاوانه‌دا، که‌ له‌به‌ر خا‌رتی هه‌مانه‌یه‌ک پا‌ره ژن‌یک مار‌ده‌م‌که‌ن دوو ته‌مه‌نی خ‌زیا‌ن هه‌یه‌، په‌ندیکی ئه‌وت‌ر گو‌مان نا‌یه‌م.

له‌ کت‌ی‌بی (په‌ندی کور‌دی)ی عومه‌ر شه‌یخ الله‌ دا، که‌ زیاتر په‌نده‌کانی ده‌شتی د‌زه‌یی له‌خ‌ز گ‌رتووه‌ و ئا‌و‌ینه‌ی ج‌ی‌هان‌بینی و ه‌زری خه‌له‌کانی ئه‌و ده‌قه‌ره‌یه‌، و‌ینه‌ی ژن ل‌یزه‌ش‌دا له‌

من له‌نیوان بوونه‌ گه‌ریلابی و رو‌ی‌شتن

به‌ره‌و هه‌نده‌ران ت‌یا ما‌بووم. ئ‌یه‌ نه‌ک پار‌هی ئه‌وه‌مان نه‌بوو پ‌نی ب‌گه‌مه‌ هه‌نده‌ران، به‌لکو مه‌مه‌رو مه‌زی به‌ر‌یمان ده‌کرد. راستیه‌که‌شی چه‌زم نه‌ ده‌کرد ب‌یمه‌ گه‌ریلا، من ر‌قم له‌ چه‌ک و له‌ مر‌ۆف کو‌شتن ده‌ب‌ۆه، ئ‌ی‌ستاش باوه‌رم

وا‌یه، خه‌بات و ت‌یک‌ۆشان ئه‌رکی هه‌ر تاک‌یکی کۆمه‌لگه‌یه‌ به‌لام ت‌یک‌ۆشان ته‌نیا چه‌که‌لگ‌رتن و چ‌وونه‌ شاخ نیه‌. خه‌بات و ت‌یک‌ۆشان شه‌یوا‌زی ج‌زا‌و‌ج‌زی هه‌یه‌. من به‌خ‌ی‌و‌کرد‌نی دا‌یک و باوک و خوشکه‌کانم به‌ گه‌وره‌ترین ئه‌رکی نه‌ته‌وه‌یی ده‌زانن. هه‌ول و ت‌یک‌ۆشانی من ب‌ۆ ئه‌وه‌بوو چ‌وار که‌سی برس‌ی له‌ مر‌دن ر‌زگار ب‌که‌م، نا‌ی‌شارمه‌وه‌ هه‌ندئ جار ده‌ها‌ته‌ سه‌رم شوو به‌ پ‌یاویکی پ‌یر ب‌که‌م و ژبانی خ‌ۆم و ئه‌وان‌یش مه‌س‌ۆگ‌ه‌ر ب‌که‌م، به‌لام دوا‌یی ژب‌وان ده‌بوومه‌وه‌، ئه‌وهم به‌ له‌ش‌فرۆشی ده‌چ‌و‌واند و ق‌ی‌زم ل‌نده‌ک‌رده‌وه‌، له‌و ما‌وه‌یدا نا‌سیا‌و‌ی‌م‌کان با‌سی کار‌کرد‌نی له‌ ده‌ره‌وه‌ی و‌لا‌ت ب‌ۆ کرد‌م، ئه‌و گو‌تی{ که‌سان‌یک هه‌ن خه‌ل‌ک ب‌ۆ تو‌رکیا‌و ئ‌یران ده‌بن و کاریان ب‌ۆ ده‌د‌ۆزنه‌وه‌} من باوه‌رم پ‌ینته‌کرد، به‌لام

به‌دوا‌ی دا‌چ‌ووم. سه‌ره‌نجام به‌ه‌زی ئه‌و نا‌سیا‌وه‌مانه‌وه‌ یه‌ک‌یکم د‌ۆزیه‌وه‌ که‌ له‌گه‌ل ئه‌و بان‌ده‌دا کاری ده‌کرد. ئه‌و مر‌ۆف‌یک‌ی قه‌سه‌خ‌ۆش و ره‌وشت به‌رز بوو، زۆر برایانه‌ ئام‌ۆژ‌گاری کرد‌م و گو‌تی{ئهمه‌ ب‌ۆ ک‌چان باش نییه‌، گ‌رت‌ف و ده‌رده‌سه‌ری به‌دواوه‌ دئ} ئه‌و دلگه‌رمی نه‌ده‌کردم، کاره‌که‌ی له‌به‌رچاوم گ‌ران‌تر ده‌کرد و ده‌یترساندم، به‌لام منی برس‌ی پ‌یدا‌گریم له‌سه‌ر دا ده‌کرد. خ‌ۆزگه‌م به‌و رو‌ژه ده‌خوا‌ست که‌ ده‌ستم له‌ کاریک ب‌ژیوی خ‌ۆم و خ‌ی‌زانه‌که‌مان دا ده‌گه‌رام، کو‌ن و قو‌ژن‌ی ه‌زم ته‌ی ده‌کرد، نا‌کام و ده‌مه‌وه‌ سه‌ری خ‌ۆم له‌ سه‌نگ ده‌دا، هه‌ناسه‌ سارد ده‌خ‌زامه‌وه‌ ن‌یو نو‌ینه‌ ساردو سه‌ره‌که‌م‌دا.

ئه‌و رو‌ژانه‌ ده‌نگ‌ۆی هه‌لاتنی ک‌چان ب‌ۆ شاخ ده‌ب‌یست‌را، ل‌یره‌و له‌وی با‌سی ئه‌وه‌ ده‌ک‌را که‌ ک‌چی فلا‌نه که‌س ب‌وته گه‌ریلا‌و ناگه‌ر‌یت‌ه‌وه‌، ده‌مان‌ی‌ست که‌ فلا‌نه کو‌ر سه‌ری خ‌ۆی ب‌ۆ هه‌نده‌ران هه‌لگ‌رتووه‌ر. ملی ر‌یگه‌ی ها‌ت و نه‌ها‌ت گ‌رت‌ۆته‌یه‌ر. ده‌ب‌یست‌را که‌ فلا‌نه که‌س له‌ شه‌ری ن‌یوه‌خ‌ۆ‌دا کو‌ژ‌وا‌وه‌ بنه‌ماله‌که‌ی ره‌شه‌پ‌ۆش و په‌رسه‌دار ک‌رد‌ووه‌، من‌یش ده‌م‌ویست یه‌کی له‌و ر‌یگه‌یا‌نه‌ هه‌ل‌پ‌ر‌ژم.

مر‌ۆفی خه‌له‌کییه‌وه‌ ژن به‌ره‌نگاری و که‌له‌وه‌ک‌یشی پ‌یناک‌ری. ئه‌و هه‌رکاتی دو‌و‌چاری ته‌نگانه‌و ته‌نگ‌ۆه‌ ها‌ت، له‌ گ‌ریان و خ‌ز ر‌ینه‌وه‌و نزا‌و پارانه‌وه‌و سه‌نگ کو‌تان به‌ولاوه‌ ه‌یجی دیکه‌ی له‌ ده‌ست نا‌یه‌ت. له‌ رو‌ه‌وه‌ زۆر و‌ته‌ هه‌ن وه‌ک:او‌ه‌ک ژن ده‌ب‌ی پ‌ه‌ر‌ه‌وه‌ ده‌گری، مه‌گری خ‌ۆ ن‌ۆژ ئ‌ی نه‌ت! چه‌کی ژنان گ‌ریانه‌) که‌چی راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه‌، گ‌ریان له‌ خ‌ۆیدا سه‌یفه‌ت‌یکی ئ‌ی‌سناییه‌ به‌ ن‌ی‌رو م‌ی‌یه‌وه‌، به‌که‌وره‌و ب‌چ‌و‌کییه‌وه‌.

م‌ی‌زد وه‌ک‌س و کاری م‌ی‌رده‌که‌ی ل‌یشی ب‌دات ئه‌و ته‌نا‌ه‌ت ئه‌گه‌ر م‌ی‌رده‌که‌ی ل‌یشی ب‌دات ئه‌و نا‌ی ما‌له‌که‌ی ج‌ی‌ب‌لی، زۆر‌به‌ی ژانی خ‌لیش پ‌ی‌یان وا‌یه‌ که‌ ژن ده‌بی به‌رگه‌ی ن‌ۆش‌ینی تالا‌وی ژبان ب‌گری، ما‌له‌که‌ی چ‌ۆنه‌کات و ب‌یگ‌ز‌ره‌د‌ینئ ، چونکه‌ په‌نده‌که‌ ده‌لی: ((ژن به‌ت‌زان سو‌وک ده‌بی!!))

تو‌ندو ت‌یژی و زه‌بر پ‌ی‌ش‌ان‌دان به‌ران‌به‌ر به‌ژن له‌کۆمه‌لگه‌ی خه‌له‌کید‌ا ما‌یه‌ی شانازییه‌، پ‌ی‌چه‌وا‌نه‌که‌شن، وا‌ته‌ ر‌ی‌ژ‌گ‌رت‌ن له‌ ژن و ته‌رم‌ی نو‌اندن و د‌لس‌ۆز‌یی ب‌ۆ تاک‌ژنی و به‌یه‌کسانی ب‌ۆ روان‌یی له‌گه‌ل پ‌یاو‌دا ده‌بیته‌ ما‌یه‌ی دا‌به‌ز‌ینی ر‌یزی پیاو له‌ نیوان پ‌یاوانی خه‌ل‌دا. خه‌ل وه‌ک له‌سه‌رده‌وه‌ هه‌ندیک‌یان خسته‌روو ب‌ۆ ناو‌زرا‌ندی می‌ و هه‌م ئه‌و پیاوانه‌ی ر‌یز له‌ژن و ما‌فه‌کانی ژن ده‌گرن، وا‌ژه‌ی ((ح‌یزه‌ پ‌یا‌وا)) ده‌یان زا‌را‌وه‌ی حازر‌به‌ده‌ستی پ‌ییه‌. ئه‌وان بر‌وا‌یا‌ن به‌ یه‌کسانی و ئال‌یکاریی ته‌وا‌وی نیوان ژن و پیاو نییه‌.

هه‌روه‌ک چ‌ۆن خوشک و برا له‌ پ‌یگه‌و ر‌یگه‌دا ج‌یا‌وا‌زن، برا‌زاو خوشکه‌زا‌ش هه‌مان ده‌ستو‌ور. چونکه‌ به‌ حسابی مر‌ۆفی خه‌له‌کی، خوشکه‌زا ناتوانی وه‌ک برا‌زا ب‌ه‌یئنه‌ پشت. چونکه‌ یه‌ک به‌رده‌باب و یه‌ک خ‌و‌ب‌ت ن‌ین.. په‌نده‌که‌ش ده‌لی: ((برا له‌پشت برا ب‌ئ مه‌گه‌ر قه‌زا له‌لای خ‌ودا ب‌ئ!!)) خوشک وه‌ک پشت و په‌نا له‌ کوله‌که‌ی ته‌ر‌یش‌دا نا‌وی نه‌ها‌تووه‌، به‌لکو له‌ هه‌ندی نا‌وچه‌دا به‌ خوشکه‌زا ده‌ل‌ین: ((خ‌و‌زا!!)) سه‌رنج ب‌ده‌ چ‌ل‌ۆن به‌ قو‌دره‌تی شه‌قلی ره‌شمال (خوشک!!) ب‌یوه‌. ئەم ((خ‌وا‌ر!!)) نایا ئەمه‌ مانای ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌تی، که‌ پ‌له‌و پایه‌ی خوشکه‌زا له‌ (خ‌وا‌ر)) برا‌زاوه‌یه‌، هه‌روه‌ک چ‌ۆن خوشک له‌ (خ‌وا‌ر)) برا‌وه‌یه‌؟

سه‌رچاوه‌: ما‌په‌هری ده‌نگه‌کان